

Abstrakt:

Diplomová práce se zabývá osamělostí vysokoškolských studentek v době pandemie onemocnění COVID-19. Práce se zaměřuje na identifikaci rizikových a protektivních faktorů osamělosti. Dále zkoumá copingové strategie a porovnává jejich používání u osamělých a neosamělých studentek. V rámci kvalitativní studie byly identifikovány rizikové faktory spojené s pandemií (narušení denní rutiny, každodennosti, absence vysokoškolského prostředí a snížení sociálních kontaktů) a rizikové faktory/protektivní obecné (společenské, osobnostní, rodinné, pohyb a pobyt v přírodě). Copingové strategie u vysokoškolských studentek převládají aktivní, problémově orientované. V krizových situacích se objevují ale také emočně zaměřené strategie, především únikové. U dlouhodobě osamělých studentek převládají pasivní copingové strategie. Hlavní rozdíl osamělých a neosamělých studentek spočíval ve vnímání samoty. Neosamělé studentky samotu uchopily jako prostředek k seberozvoji a osobnostnímu růstu. Na základě zjištění byla vytvořena typologie osamělosti.